

Horváth Ferenc

Írhatta volna: Képzelmész,
a titokzatos nyelvújítás korabeli költő

Átkupidolva

(Soktüzessel, téhelyezetlen)

Zsinár potyol armás, cölönk, chiméra –
elmészfutók, mert szívecsem Glycera:
ingerménye tünetvilág nekem,
pazarfény véghetlen mezengyeken.

Huppáltasson hosszan vidorcsatánk,
tsiklándlágyság terítettessék alánk,
hivzomos légyen köztünk a szoregység:
hímiségem csátés tzecklébe essék.

Nem piszkáncsi a végtelenlet célja,
hisz kellőközepével vár Glycera –
amíg gedél nyilláma, leplezetlen:
valaholottol a leendhetetlen.

Szótár a vershez

átkupidolni: szerelembe ejteni

soktüzessel: hevesen

téhelyezetlen: színlelés nélkül

zsinár: hiába

potyol: tör, zúz

armás: fegyveres, csendőr

cölönk: kolonc

*chiméra: görög mitológiai szörny,
agyrém, rémlátomás*

elmészfutó: abszurd

szívecsem: szívecském

ingermény: báj

tünetvilág: tündérvilág

pazarfény: pompázás

véghetlen: véghetetlen

mezengy: idill

huppáltat: hintázik

vidorcsata: heves ütközet

tsiklándlágyság: parton termő gyenge fű

hivzomos: tartós

szoregység: szoros egyezés

hímiség: férfi mivolt

csátés: bozótos

tzeckle: kelepce, tör

piszkáncsi: tépelődő

végtelenlet: végtelen tér

kellőközép: centrum

gedél: édesget, csábít

nyillám: nyílás, ligetes hely

leplezetlen: öltözetlen, mezítelen

valaholottolás: mindenütt ott levés

leendhetetlen: lehetetlen

Írhatta volna: Berda József

Újpesti séta

(A költő ezoterikus verse 2016-ból)

Éjfél van. Ilyenkor végigsétálhatok
a Berda József utcán:
én, Berda József, a néhai,
kinek nem volt sosem saját lakása...

Pár epigrammát eleresztek az éjben:
sokatmondó s valóban csattanós
alfelem durrogása.

Írhatta volna: Juhász Ferenc

Az én hajóm

(A 88. életévében elhunyt Juhász Ferencnek, búcsúzóul)

Ó, költő-szívekből épült hajó!
Vajda János: Mont Blanc kigyúlt jege.
Arany János: hűséges, tiszta szó.
Vörösmarty: a fény örülete.

Kosztolányi: a kozmosz mécsese.
Petőfi Sándor: csillagrobbanás.
Csokonai: roncsolt tüdők nesze.
Juhász Gyula: tébolyszív-dobbanás.

Radnóti: tarkón lőtt világtavas.
Tóth Árpád: lila bársonyhegedű.
Babits Mihály: őz-arany köd-vigas.
Balassi: mén, üstökös-erejű.

József Attila: légy-kék téli éj.
Ady Endre: menny-hörgés, vérpiros.
Weöres Sándor: sztoikus szenvedély.
Világkunyhó-szívű: Kassák Lajos.

Poéta-szívekből épült hajóm
bordái innen és túl mindenben:
Selyemszál-Lét az Élet-folyamon
libeg, lebeg, lobog – rejtelmesen.

2015. 12. 03.